

رابطه انگیزش پیشرفت و خودکارآمدی با تاب آوری دانش آموزان (مورد مطالعه: دختران پایه اول

مدارس متوسطه دوره اول)

محی الدین محمدخانی^۱، آرزو مومنی فر^۲

۱- استادیار روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور واحد جوانرود

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش انگیزش پیشرفت و خودکارآمدی در تاب آوری دانش آموزان دختر متوسطه پایه اول ناحیه یک شهر کرمانشاه می باشد. روش تحقیق آن، از نوع مطالعه توصیفی همبستگی است. جامعه آماری آن ۲۱۰۰ دانش آموز بود که از بین آنها تعداد ۳۲۴ نفر بر اساس جدول مورگان و به روش تصادفی ساده انتخاب شدند. آزمودنی ها با استفاده از مقیاس خودکارآمدی عمومی شررو همکاران (GSES) و مقیاس تاب آوری کانر و دیوید سون (CD-RSC) و مقیاس انگیزش پیشرفت (درونی، بیرونی) هارتر مورد ارزیابی قرار گرفتند. داده ها با استفاده از آزمون های آماری توصیفی و تحلیلی: نظیر میانگین، انحراف استاندارد، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها نشان داد بین متغیرهای مستقل انگیزش پیشرفت و خودکارآمدی با متغیر وابسته تاب آوری روابط مثبت و معناداری وجود دارد. در توجیه این یافته می توان گفت که دانش آموزانی که دارای انگیزش بیشتری هستند نوعی تلقی مثبت از مجموعه ویژگی های درونی خود دارند و توانایی ها و انگیزه های خود را ارزشمند می دانند که این خود می تواند بیانگر نشانه های تاب آوری در افراد باشند.

واژگان کلیدی: خودکارآمدی، انگیزش پیشرفت، تاب آوری